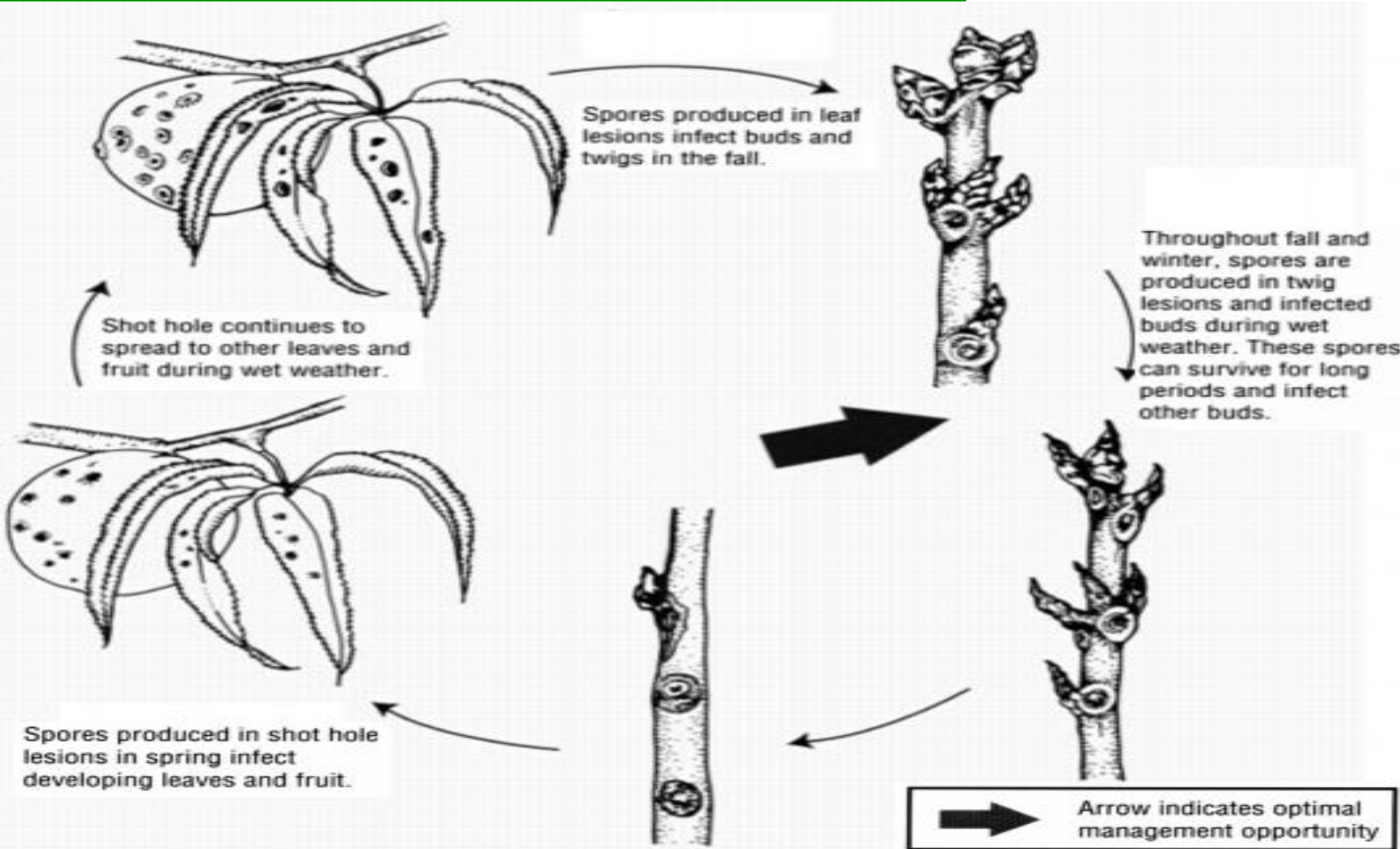

Ασθένειες της Κερασιάς

KOPYNEO

Stigmina carpophila

Συνθήκες αναπτύξεως: Ο υγρός και βροχερός καιρός αποτελεί καθοριστικό παράγοντα στην ανάπτυξη της ασθένειας. Οι μολύνσεις μπορούν να γίνουν σε θερμοκρασίες από 9°-27°C. Κρίσιμες περίοδοι είναι το φθινόπωρο και η άνοιξη.

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

- Στα κλαδιά (το χειμώνα) δημιουργούνται κοκκινωπές κηλίδες που εξελίσσονται σε νεκρώσεις των ιστών και έλκη που βγάζουν κόλλα.
- Το αντίστοιχο τμήμα και τα μάτια των κλαδιών ξεραίνονται.
- Στα φύλλα σχηματίζονται μικρές κοκκινωπές κηλίδες με πιο ανοιχτόχρωμο περίγυρο, πάνω στις οποίες παρουσιάζονται μαύρα στίγματα (ακέρβουλα).
- Στη συνέχεια νεκρώνεται και πέφτει το κέντρο των κηλίδων και μένουν οι γνωστές στρόγγυλες τρύπες σαν από σκάγια.
- Στους καρπούς παρατηρούνται αρχικά μικρές, κοκκινωπές κηλίδες που αργότερα στους πιο μεγάλους καρπούς γίνονται καστανές νεκρώσεις με βαθύχρωμο περίγυρο και μικρά έλκη απ' όπου βγαίνει κόλλα.

ΚΕΡΑΣΙΑ

ΚΟΡΥΝΕΟ

Καταπολέμηση:

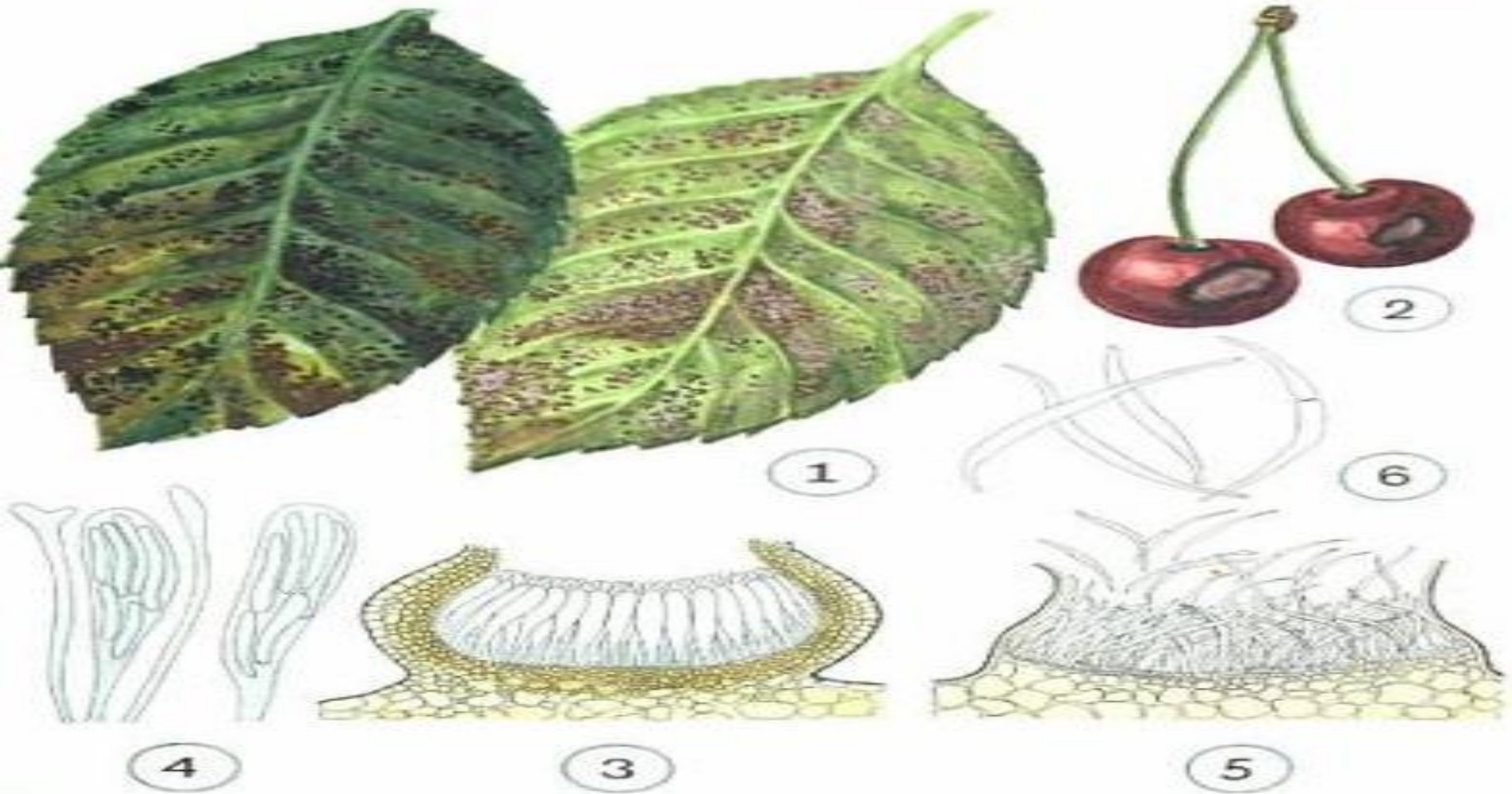
Συνιστάται το παρακάτω πρόγραμμα ψεκασμών:

1. Το φθινόπωρο κατά την πτώση των φύλλων.
2. Κατά την περίοδο του χειμερινού ληθάργου, λίγο πριν την έναρξη διόγκωσης των οφθαλμών.
3. Κατά την πτώση των πετάλων.
4. Είκοσι ημέρες από τον προηγούμενο.

Επιπλέον συνιστάται η αφαίρεση και το κάψιμο των προσβεβλημένων κλαδιών.

ΚΥΛΙΝΔΡΟΣΤΠΟΡΙΩΣΗ

Blumeriella jaapii
(*Phloeosporrella padi*)

Συνθήκες ανάπτυξης: Τα φύλλα είναι ευπαθή στις μολύνσεις μετά την πλήρη ανάπτυξη των στομάτων τους γιατί η είσοδος του μύκητα γίνεται μόνο από τα στόματα του ελάσματος. Αυτό συμπίπτει συνήθως με την πτώση των πετάλων. Υγρή περίοδος μερικών ωρών είναι αρκετή για την πραγματοποίηση της μόλυνσης εφόσον επικρατούν ευνοϊκές θερμοκρασίες. Η ανάπτυξη κηλίδων ευνοείται ιδιαίτερα με βροχερό ή πολύ υγρό καιρό και θερμοκρασίες που κυμαίνονται μεταξύ 15,5°-20° C. Οι δευτερογενείς μολύνσεις συνεχίζονται κατ' επανάληψη, εφόσον επικρατεί ευνοϊκός καιρός καθ' όλη τη βλαστική περίοδο μέχρι τη φυλλόπτωση το φθινόπωρο.

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

- Η ασθένεια εκδηλώνεται αρχικά στο πάνω μέρος του ελάσματος των φύλλων με τη μορφή μικρών, κυκλικών, υπέρυθρων μέχρι πορφυρών κηλίδων.
- Αργότερα οι κηλίδες γίνονται καστανές και αποκτούν σαφές περιθώριο.
- Με υγρό και βροχερό καιρό, ρόδινες μέχρι λευκές μάζες σπορίων εμφανίζονται στο κάτω μέρος του ελάσματος στο κέντρο των κηλίδων.
- Οι προσβεβλημένοι ιστοί των κηλίδων τελικά νεκρώνονται και συχνά αποχωρίζονται από τους υγιείς ιστούς, πέφτουν και δημιουργούν οπές στο έλασμα.
- Το σύμπτωμα αυτό λέγεται «τρύπες από σκάγια» και μοιάζει με την προσβολή που οφείλεται στο κορύνεο.

ΚΕΡΑΣΙΑ

ΚΥΛΙΝΔΡΟΣΤΠΟΡΙΩΣΗ

Καταπολέμηση:

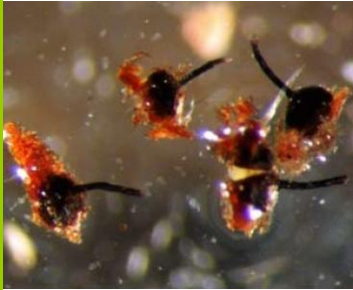
- Συνιστώνται επεμβάσεις με μητοκτόνα που αρχίζουν κατά την πτώση των πετάλων και επαναλαμβάνονται κάθε 10-14 ημέρες μέχρι τη συγκομιδή.
- Εφόσον υπάρχει ανάγκη, εκτελείται ακόμη ένας ψεκασμός 2-4 εβδομάδες μετά τη συγκομιδή.

ΑΝΘΡΑΚΩΣΗ ΚΕΡΑΣΙΑΣ

Apiognomonium erythrostoma, συν.
Gnomonia erythrostoma
(Diaporthales).

Αίτιο — Συνθήκες ανάπτυξης

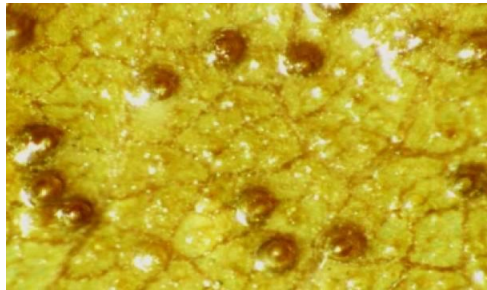
Από αυτόν τον λαιμό που μοιάζει με κόκκινο ράμφος πήρε ο μύκητας το όνομα «erythrostoma».

Οι ασκοί είναι κυλινδρικοί με ασκοσπόρια.

Τα ασκοσπόρια αποτελούνται από δύο ανίσομεγέθη κύτταρα.

Τα περιθήκια του παθογόνου σχηματίζονται μέσα στους ιστούς των προσβεβλημένων φύλλων από τον Νοέμβριο μέχρι τον Μάρτιο και προβάλλουν στην επιφάνεια του ελάσματος με ένα μακρύ κόκκινο λαιμό.

Η ασθένεια ευνοείται από τον υγρό και βροχερό καιρό και γενικά σε περιβάλλον με υψηλή σχετική υγρασία (π.χ. πυκνή φύτευση δένδρων, πυκνό φύλλωμα, κ.λ.π.).

Ο μύκητας διαχειμάζει αποκλειστικά μέσα στα νεκρά φύλλα της κερασιάς που πέφτουν στην επιφάνεια του εδάφους ή παραμένουν στο δένδρο.

Ωριμάζουν και εκτοξεύονται στον αέρα την άνοιξη οπότε προκαλούν με απευθείας είσοδο μολύνσεις στα τρυφερά φύλλα.

Συμπτώματα

Το χαρακτηριστικό σύμπτωμα της ασθένειας είναι η παραμονή των προσβεβλημένων φύλλων πάνω στο δένδρο για πάρα πολύ μεγάλο διάστημα μετά τη φυλλόπτωση και συνήθως καθ' όλη τη χειμερινή περίοδο, μερικές δε φορές και μέχρι την επόμενη άνοιξη.

Συμπτώματα

Συμπτώματα

- Η εξάπλωση του παθογόνου στους μίσχους των φύλλων παρεμποδίζει το σχηματισμό του αφοριστικού ιστού που σχηματίζεται κανονικά από το δένδρο το φθινόπωρο και έτσι τα φύλλα δεν πέφτουν.
- Λόγω της προώρου αποξηράνσεως των φύλλων τα δένδρα γίνονται καχεκτικά και μη παραγωγικά.

Συμπτώματα

- Η προσβολή των καρπών προκαλεί σκληρές μαύρες κηλίδες στη σάρκα και συχνά παραμόρφωση και πρόωρη καρπόπτωση.

Καταπολέμηση με καλλιεργητικά μέτρα

- Ο πλέον αποτελεσματικός τρόπος καταπολεμήσεως της ασθένειας είναι η συλλογή των προσβεβλημένων φύλλων από τα δένδρα και η καταστροφή τους με κάψιμο.
- Οπωσδήποτε όμως, το μέτρο αυτό είναι εφαρμόσιμο σε νεαρά η χαμηλού σχήματος δένδρα και εφόσον δεν πρόκειται περί μεγάλης και γενικής προσβολής,

Καταπολέμηση με φυτοπροστατευτικά μέσα

© 2004 OEPP/EPPO, *Bulletin OEPP/EPPO Bulletin* 34, 425–426

Organisation Européenne et Méditerranéenne pour la Protection des Plantes
European and Mediterranean Plant Protection Organization

Normes OEPP EPPO Standards

Good plant protection practice
Bonne pratique phytosanitaire

PP 2/33

Apiognomonina erythrostoma

General

A. erythrostoma (syn. *Gnomonia erythrostoma*) causes a leaf disease affecting mainly apricot and cherry. On apricot, it causes leaf scorch, whereas on cherry it is known as red spot. Leaf symptoms usually occur in summer as reddish areas surrounded by a wide chlorotic halo. The infected areas progressively darken, necrose and curl lengthwise, remaining attached to the plant until the following spring. Heavy attacks may defoliate trees and affect fruits, which the show sunken and deformed areas. Fruits stop maturing and necrose, while remaining attached to the plant. *A. erythrostoma* overwinters as perithecia, formed on infected leaves which fell to the ground the year before. Ascospores are released in the spring and they infect the new leaves. Heavy attacks are influenced by the inoculum potential in the orchard and a rainy and humid spring and summer. Some apricot and cherry cultivars have a degree of resistance.

Basic strategy

Fungicide treatments applied against *Wilsonomyces carpophilus* usually control the disease. Specific sprays may be needed on young orchards when first symptoms are observed. Destruction of fallen leaves in autumn helps to reduce the inoculum potential in the orchard.

Main fungicides

Sprays: bitertanol, carbendazim, copper, dithianon, dodine, fenbuconazole, ziram.

Καταπολέμηση με φυτοπροστατευτικά μέσα

Συνιστάται το παρακάτω πρόγραμμα ψεκασμών:

- Το φθινόπωρο κατά την πτώση των φύλλων με **Nordox 75 WG**.
- Κατά την περίοδο της χειμερινής νάρκης, λίγο προ της ενάρξεως διογκώσεως των οφθαλμών, με **Kocide 2000 WG**.
- Κατά την πτώση των πετάλων με **Neotopsin 70WG**.
- Είκοσι ημέρες από τον προηγούμενο, με **Indar 5 EW**.

Πρόγραμμα ψεκασμών Ανθράκωσης της Κερασιάς

Χειμώνας / Ανοιξη

Άνθηση

Ανάπτυξη καρπών

ΑΝΘΡΑΚΩΣΗ

ΦΟΥΣΚΩΜΑ
ΜΑΤΙΩΝ

ΛΕΥΚΗ
ΚΟΡΥΦΗ

ΑΝΘΗΣΗ

ΠΤΩΣΗ
ΠΕΤΑΛΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΡΠΟΥ

ΩΡΙΜΑΝΣΗ

ΠΤΩΣΗ
ΦΥΛΛΩΝ

ΚΟCΙDΕ 2000

ΝΕΟΤΟΡSΙΝ 70WG

ΙΝDΑR 5EW

ΝΟRDOX 75WG